

دادرسی کیفری و

دریم خصوصی

مؤلف:

حمزة رضایی

سرشناسه : رضایی، حمزه، ۱۳۶۴ -

عنوان قراردادی : ایران. قوانین و احکام

Iran. Laws, etc.

عنوان و نام پدیدآور : دادرسی کیفری و حریم خصوصی / مولف حمزه رضایی.

- مشخصات نشر : تهران: گیوا، ۱۳۹۸ .

مشخصات ظاهری : ۲۰۱ ص.

شابک : 978-600-451-566-5

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

موضوع : حقوق مدنی -- ایران

رده بندی کنگره : KMH۳۷۹۴۱۳۹۸

رده بندی دیوبی : ۵۵/۳۴۵

شماره کتابشناسی ملی : ۵۶۴۶۵۰۱

دادرسی کیفری و حریم خصوصی

مؤلف	
سال چاپ اول	حمزه رضایی
شماره کتاب	۱۳۹۸
ناشر	۱۰۰
صفحة آرایی	انتشارات گیوا
طراح جلد	سجاد حاتمی
شابک	*معصومه خیری
قیمت	۹۷۸-۶۰۰-۴۵۱-۵۶۶-۵
آدرس ناشر: *تهران. خیابان کارگر جنوبی. کوچه مهدی زاده. پلاک ۱. طبقه ۴. تلفن: ۰۲۱۶۶۱۳۸۸۰	۳۵۰,۰۰۰ ریال

مقدمه مولف

حریم خصوصی، از موضوعات بنیادین حقوق بشری و یکی از مفاهیم نظامهای حقوقی توسعه یافته است که ارتباط بسیار نزدیکی با کرامت انسانها دارد، بنابراین پشتیبانی و حمایت از شخصیت افراد و حقوق شهروندان، نیازمند حمایت از حریم خصوصی است. در نظام حقوقی ایران، حریم خصوصی به صورت مشخص و معنون حمایت نشده و در واقع، موضع حقوق موضوعه ایران در مواجهه با حریم خصوصی، تحويل گرایانه است. در قانون «آینین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری»، قواعد و تشریفاتی برای ورود به حریم خصوصی یا بازرسی در مکان خصوصی ارائه شده است. ولی، رویه قضایی در شناسایی مفهوم حریم و مکان خصوصی دارای پراکنده و مبهم است. موضوعات مربوط به کرامت انسانی و حقوق بشر در حوزه حقوق اهمیت فراوانی دارد چراکه حقوق علم صیانت از انسان‌ها در برابر قدرت طلبی زورگویان و حکومت‌های مستبد است. در زمینه حقوق بشر برخی موضوعات مانند حریم خصوصی وجود دارد که تعریف درست و بدون ابهامی از آن وجود ندارد ولی آنچه مسلم است اینکه این موضوع باید تا حدی رعایت شود که به حقوق جامعه آسیب وارد نکند. قوانین موضوعه ایران نیز که از فقه اسلامی نشأت گرفته است در مراتب مختلف خود از قانون اسلامی تا آئین‌نامه‌ها و بخش‌نامه‌ها به این موضوع توجه کرده‌اند البته کاستی‌های زیادی نیز وجود دارد. قانون آینین دادرسی کیفری به عنوان تأمین‌کننده حقوق طرفین دعوا کیفری به موضوع حریم خصوصی در گلیات و مواد مختلف اشاره کرده است، در ماده ۴ حریم خصوصی را از نتایج اصل برائت می‌داند و رعایت آن را بر مقامات قضایی تکلیف کرده است. در بیان وظایف مقامات قضایی و ضابطان و در مسیر کشف و تعقیب جرم اصولی را بیان کرده است که

نشان دهنده حمایت از حریم خصوصی متهم است از جمله اینکه برای تحقیش و بازرگانی منازل و اشیا مقرراتی دارد همچنین در مورد شنود مکالمات تلفنی و بازرگانی مرسولات پستی اجازه مقام قضایی را لازم می‌داند. قانون مذکور در مواردی که چالش‌های زیادی در جامعه ایجاد کرده مانند بازرگانی خودروها توسط ضابطین و سایر وظایف ظباطان مقررات روشنی ندارد و هچنین در مورد مسئولیت مقامات قضایی در نقض حریم خصوصی متهمین به چند ماده بسنده کرده است.

در ماده ۱۰۰ قانون برنامه چهارم توسعه دولت موظف گردیده که به منظور ارتقای حقوق انسانی و استقرار زمینه‌های رشد و تعالی و احساس امنیت فردی و اجتماعی در جامعه و ... منشور حقوق شهروندی را با محورهایی چند که یکی از آن‌ها حفظ و صیانت از حریم خصوصی افراد است اقدام نماید. بنابراین حفظ حریم خصوصی افراد و تهییه ساز و کارهای مختلفان و ایجاد زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی و قانونی حفاظت از حریم خصوصی جزو وظایف اولیه دولت می‌باشد. ماده ۱۳۰ قانون مذکور مشابه همین وظیفه را در بند «ه» به عهده قوه قضائیه گذاشته در این بند قوه قضائیه نیز موظف گردید لایحه حفظ و ارتقای حقوق شهروندی و حمایت از حریم خصوصی افراد در راستای اجرای اصل ۲۰ قانون اساسی را تهییه و به تصویب مراجع ذیصلاح برساند.

حریم خصوصی متهمین حریمی است که با توجه به نحوه اجرای کیفر توسط دستگاه قضاء، محدودتر از حریم خصوصی افراد عادی است. به عبارتی هر فرد عادی دارای حق بر تمام حریم خصوصی خود از جمله حریم جسمانی و روانی و شخصیتی، حریم منزل و مکان، حریم مکاتبات و مراسلات و مخابرات، حریم وقایع خصوصی و... می‌باشد. با توجه به این که متهم به به احتمال زیاد مرتكب عملی شده که مقررات

کیفری آن را جرم می‌داند و برای آن کیفر تعیین کرده است، برای کشف این حقیقت به ناچار باید حریم خصوصی شخص نقض گردد به همین جهت حریم خصوصی متهمین در معرض نقض‌های مکرر توسط دستگاه قضایی آن جامعه می‌باشد. اگر این نقض‌ها صورت نگیرد کشف حقیقت بسیار دشوار و در مواردی حتی غیر ممکن خواهد شد. شاید بتوان گفت اینگونه وارد شدن به حریم خصوصی افراد اصلاً نقض حریم خصوصی نباشد و به نوعی از ابزارهای لازم برای کشف و تعقیب مجرمان است. در واقع چالش اصلی در حریم خصوصی متهمین این است که کشف حقیقت تا چه اندازه می‌تواند مجوز نقض حریم خصوصی باشد و محدوده‌ی این نقض تا کجا قابلیت ادامه پیدا کردن دارد و آیا اصولاً چنین مجوزی می‌توان صادر کرد یا نه؟ این‌ها سوالاتی است که قصد داریم از مواد قانون آینین دادرسی کیفری بیابیم و مورد نقد قرار دهیم.

در قانون «آینین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری» قواعد و تشریفاتی برای ورود به حریم خصوصی بازرسی در مکان خصوصی ارائه شده است. ولی، رویه قضایی در شناسایی مفهوم حریم و مکان خصوصی دارای پراکندگی و مبهم است. به نظر می‌رسد همه فضاهای و دارایی‌هایی که نمی‌توان بدون اجازه شخص به آن‌ها ورود یا دسترسی پیدا کرده، حریم خصوصی انگاشته می‌شوند. بدینسان، منزل، اتاق‌های هتل، اتومبیل، نامه‌ها و مکاتبه‌های شخصی جلوه‌های از حریم خصوصی هستند. قانونگذار به منظور حمایت از حریم خصوصی، بازرسی از مکان‌های خصوصی را تابع تشریفات و قواعدی دانسته است. هر چند این قواعد و تشریفات، ناقص و مبهم هستند، متأسفانه برای نقض همین موارد هم ضمانت اجرای مشخص و کاملی پیش‌بینی نشده است. بحث ضمانت اجرای

نقض حریم خصوصی در دادرسی کیفری و همچنین نظارت بر این ضمانت‌اجراها که نوعی نظارت بر دستگاه قضایی است از مسائل چالش بر انگیز در حقوق کشور ما است. بسیار دیده شده که ضابطین دادگستری این حقوق را نادیده می‌گیرند و شاید به نظر اینگونه می‌آید ولی به هر حال باید معیاری برای قانونی بودن یا غیرقانونی بودن این بازرگانی‌ها وجود داشته باشد.

یافتن مصادیق حریم خصوصی در جامعه امروزی با توجه به پیشرفت ابزارهای ارتباطی و شبکه گسترده داده‌ها بسیار مشکل‌تر از گذشته است. اگر در گذشته بحث بر سر امور مادی مانند محل سکونت و یا امور معنوی مانند حق بر عدم افشاء اسرار خانوادگی بود امروزه این مفاهیم تحت تأثیر اصطلاحاتی چون شبکه‌های مجازی و اینترنتی و هک کردن این شبکه‌ها و دریافت اطلاعات شخصی و خانوادگی و حتی مالی قرار گرفته است؛ به گونه‌ای که امروزه عده‌ای عقیده دارند در فضای مجازی هیچ حریم خصوصی قابل تصور نیست و در واقع ما در یک فضای عمومی قرار می‌گیریم که تمامی اطلاعات ما در معرض دید سایرین می‌تواند قرار بگیرد. به هر حال یافتن مصادیق حریم خصوصی از جمله مهم‌ترین و مشکل‌ترین و چالش بر انگیزترین موضوعات است. ما باید ابتدا حریم خصوصی را بشناسیم تا بعد بتوانیم بگوییم که جایگاه حریم خصوصی در قانون آینین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ چگونه است. یافتن راهکارهای مناسب برای رعایت حریم خصوصی در قوانین آینده و ارائه یک الگوی مناسب در این زمینه نیز بسیار اهمیت دارد.

اصل ۲۲ قانون اساسی به عنوان یکی از قواعد اصلی در زمینه حریم خصوصی پیش روی قانون‌گذار و مجریان قانون می‌باشد تا در مورد حریم خصوصی و

رعایت آن و ایجاد ضمانت اجرا برای مراعات آن عمل نمایند و این در حالی است که در این اصل هم جنبه‌مادی حريم خصوصی که بیشتر ناظر بر محل سکونت شخص است مدنظر قرار گرفته است و هم جنبه‌ی معنی حريم خصوصی که سایر حقوق او را در بر می‌گیرد.

قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ با ملاحظات و تاثیراتی که از الگوهای حقوق بشری و دادرسی عادلانه گرفته است در زمینه‌ی حفظ حريم خصوصی متهمان قواعد منسجمی ایجاد کرده است. در این میان، مقررات ناظر به مرحله تحقیقات مقدماتی تحولات مهمی داشته است و بیشتر به این سمت در حال حرکت است تا اینکه بتواند حقوق متهم را بیش از گذشته رعایت کند و از جمله مهم‌ترین این حقوق حفظ حريم خصوصی متهمین است. در مراحل اولیه تحقیقات و قبل از صدور حکم به جهت آثار اجتماعی که برای این مسئله یعنی حريم خصوصی وجود دارد باید احتیاط بیشتری صورت گیرد و این موضوع در مواد گوناگون آیین دادرسی کیفری بیان شده است. تفسیرها در این باب بسیار دشوار است در این قضایا جامعه سعی می‌کند تا خود را محق جلوه دهد که این نوع ورود به حريم خصوصی افراد قانونی و مفید به حال اجتماع است و فوایدی بیش از زیان‌های خود دارد و از سوی دیگر متهمین اینگونه اعمال را مخالف با آزادی و حق بر حريم شخصی و منافی با اصول حقوق بشری می‌دانند؛ ما در پی آن هستیم تا ابتدائی به این چالش‌ها پاسخ گوییم و ماهیت واقعی اعمال دستگاه قضایی ایران را در فرایند دادرسی کیفری را بشناسیم و از سوی دیگر در هر مرحله از دادرسی کیفری با توجه به قانون آیین دادرسی کیفری جدید مشخص کنیم که قانون چگونه حريم خصوصی متهمین را رعایت کرده است و اینکه آیا موادی در این

قانون دیده می‌شود که بر خلاف حق افراد بر حريم خصوصی خویش باشد و بالاخره حريم خصوصی متهم را چه چیزهایی در قانون جدید به چالش کشیده است.

www.ketab.ir

فهرست مطالب

۵ مقدمه مؤلف

فصل اول: کلیات

۱-۶-۲	حریم خصوصی جسمانی.....	۴۴
۱-۶-۳	حریم خصوصی اطلاعات.....	۴۶
۱-۶-۴	حریم خصوصی ارتباطات.....	۴۸
۱-۷	نقض حریم خصوصی.....	۵۳
۱-۸	بررسی دیدگاههای حقوقی در رابطه با حریم خصوصی، محدوده و نقض آن.....	۵۶
۱-۸-۱	حریم خصوصی افراد در قوانین داخلی:.....	۵۷
۱-۸-۲	حریم خصوصی در حقوق	۵۹
۱-۹	اهمیت حریم خصوصی.....	۶۱
۱-۱۰	حفظ حریم خصوصی در فقه اسلامی	۶۳
۱-۱۱	حریم خصوصی در حقوق بین الملل	۷۳
۱-۱۲	حریم خصوصی و مفاهیم مشابه.....	۷۷
۱-۱۲-۱	حریم خصوصی و حق خلوت	۷۷
۱-۱۲-۲	حریم خصوصی و کرامت انسانی	۷۸
۱-۱۳	پیشنهاد حیم خصوصی در قوانین ایران	۸۰

فصل دوم: واکاوی قوانین موضوعه در خصوص حفظ حریم خصوصی

۱-۱	تشریفات و ترتیبات قانونی لازم برای بازرسی از مکان خصوصی (مسکن).....	۸۴
۱-۱-۱	لزوم اجازه قانونگذار	۸۴
۱-۱-۲	لزوم کسب اجازه از مقام قضائی	۸۷
۱-۲	تزاحم نداشتن بازرسی و تفتیش با حقوق افراد	۹۰
۱-۳	شахجه تشخیص احراز حقوق اهم	۹۲
۱-۴	لزوم بازرسی و تفتیش در حضور متصرف یا ارشد حاضران	۹۳
۱-۵	حضور گواه، شخص ثالث و اشخاص دخیل در امر جزائی	۹۵
۱-۶	فوریت امر در بازرسی و عدم همکاری متصرف	۹۷

۹۸.....	۲-۷ زمان بازرسی
۱۰۰.....	۲-۸ قانون حمایت از حریم خصوصی:.....
۱۰۵.....	۲-۸-۱ حریم خصوصی در قانون اساسی
۱۰۶.....	۲-۸-۲ حریم خصوصی در قانون مجازات اسلامی
۱۱۳.....	۲-۸-۳ حریم خصوصی در قانون حقوق شهروندی.....
۱۱۵.....	۲-۸-۴ حریم خصوصی در سایر قوانین ایران.....
۱۱۵.....	۲-۸-۴-۱ قانون حمایت قضایی از بسیج، مصوب ۱۰/۱.....
۱۱۷.....	۲-۸-۴-۲ قانون ممنوعیت به کارگیری تجهیزات دریافت از ماهواره، مصوب ۱۳۷۳/۱۱/۲۳.....
۱۱۸.....	۲-۸-۴-۳ قانون جرائم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸/۳/۵.....
۱۲۰.....	۲-۸-۴-۴ قانون تشدید مجازات کسانی که در امور سمی و بصری فعالیت غیرمجاز می‌نمایند.....
۱۲۱.....	۲-۸-۴-۵ حریم خصوصی در قانون مدنی.....
۱۲۲.....	۲-۸-۴-۶ قانون حمایت از حریم خصوصی،.....

فصل سوم: لزوم رعایت حریم خصوصی شخص متهم

۱۳۱.....	۳-۱ حریم خصوصی متهم در آین دادرسی کیفری.....
۱۳۴.....	۳-۱-۱ حریم خصوصی متهم در مرحله کشف جرم.....
۱۳۹.....	۳-۱-۲ حمایت از حریم خصوصی متهمین در مرحله تحقیقات مقدماتی.....
۱۴۱.....	۳-۱-۲-۱ ضابطین دادگستری و حریم خصوصی.....
۱۴۶.....	۳-۱-۲-۱-۱ کشف جرم توسط ضابطین دادگستری و حریم خصوصی متهم.....
۱۵۴.....	۳-۱-۲-۲ بازپرس و حریم خصوصی متهمین

۳-۱-۲-۲-۱ محدودیت بازرس در تحقیقات به جهت حفظ حریم خصوصی	۱۵۶
۱۶۰ ۲-۲-۲ بازرسی و حفظ حریم خصوصی	۳-۱
۱۶۲ ۱-۲-۲-۲ کیفیت بازرسی و نقش آن در نقض حریم خصوصی	۳-۱
۱۶۵ ۲-۲-۲-۲ بازرسی اطلاعات و حریم خصوصی	۳-۱
۱۶۸ ۳-۱-۲-۲-۲ ارزش دلایلی که با نقض حریم خصوصی به دست آمده	۳-۱
۱۷۵ ۳-۱-۲-۲-۳ احضار و جلب متهم	۳-۱
۱۷۷ ۳-۱-۳ حفظ حریم خصوصی در مرحله رسیدگی	۳
۱۸۳ ۲-۳ ضمانت اجرای نقض حریم خصوصی در مراحل دادرسی کیفری	۳
۱۸۷ جمع بندی نهایی	
۱۹۴ پیشنهادها	
۱۹۶ منابع و مأخذ	